

kateri se sklicuje, se nanašata na pomanjkanje opisa objektivnih znakov kaznivega dejanja v izreku sodbe.²⁶

27. Pritožnikovi očitki, da naj bi bili posli transparentni in da naj bi z denarjem logično razpolagal, po vsebini ne pomenijo očitkov sodniške samovolje, temveč pomenijo nedovoljeno uveljavljanje zmotne ugotovitve dejanskega stanja. Prav tako ne izkažejo očitka kršitve pravic iz 22. člena Ustave povsem pavšalne pritožnikove navedbe: da naj bi se Vrhovno sodišče neutemeljeno sklicevalo na nemško sodno prakso in konvencijske določbe; da naj bi neutemeljeno presodilo, da je sodišče prve stopnje na pritožnikov subjektivni odnos do kaznivega dejanja sklepalo na podlagi okoliščin, navedenih v izreku sodbe; in da zakonski znak prikritja izvora denarja ne zahteva, da je onemogočena sledljivost za nazaj. Ne držijo niti pritožnikove navedbe, da naj bi Vrhovno sodišče ugotovilo antidatiranost Dogovora, saj takšnega zapisa ni v sodbi Vrhovnega sodišča.

B. – III.

28. Pritožnikove očitke, da naj bi prvostopenjsko sodišče prevzelo vlogo tožilca, saj naj bi samo dopolnjevalo abstraktni del opisa dejanja iz obtožbe in spreminjalo konkretni del tega opisa, je Ustavno sodišče presojalo z vidika pravice do obrambe iz prve alineje 29. člena Ustave.

29. Ustavno sodišče je vprašanje objektivne identitete med obtožbo in sodbo obravnavalo v odločbi št. Up-49/97 z dne 29. 11. 2001 (Uradni list RS, št. 101/01, in OdlUS X, 232). Utemeljilo je, da čeprav sodišče spozna obtoženca za krivega po obtožbi, to ne pomeni, da je vezano na vse izraze, ki jih je uporabila obtožba pri opisu kaznivega dejanja. Vendar pa sodišče ne sme spremeniti opisa kaznivega dejanja tako, da bi prav ta sprememba povzročila hujšo pravno kvalifikacijo, kot bi sicer izhajala iz opisa dejanja v obtožbi.²⁷ Tudi po praksi ESČP so določena odstopanja od pravne kvalifikacije v obtožbi dopustna.²⁸

²⁶ V zadevi št. I Ips 8098/2010 z dne 7. 12. 2017 je Vrhovno sodišče poudarilo, da mora tudi sprotno pranje denarja, ki izhaja iz dlje časa trajajoče kriminalne dejavnosti, izhajati iz konkretnega opisa kaznivega dejanja. V zadevi št. I Ips 93283/2010 z dne 21. 9. 2017 pa je Vrhovno sodišče utemeljilo, da morajo biti pri kaznivem dejanju poslovne goljufije v izreku sodbe navedena dejstva in okoliščine, iz katerih je mogoče določno sklepati, da so bile obsojenčeve izjave, dane ob sklenitvi dogovora o poslovnem sodelovanju, lažne.

²⁷ Prav tam, 13. točka obrazložitve.

²⁸ Tako je ESČP v sodbi v zadevi *De Salvador Torres proti Španiji* z dne 24. 10. 1996 presodilo, da ne gre za kršitev EKČP, če višje sodišče spremeni pravno kvalifikacijo kaznivega dejanja na temelju dejstev, ki so bila obtožencu znana že od začetka postopka. V sodbi v zadevi *Catalan proti Španiji* z dne 26. 1. 1995 je ESČP poudarilo, da v obtožbi napačno kvalificirana oteževalna okoliščina ne ovira sodišča, da sprejme obsodilno sodbo na podlagi kvalifikacije, kot izhaja iz ugotovljenega dejanskega stanja, ki je bilo obtožencu znano. V sodbi v zadevi *Pélissier in Sassi proti Franciji* z dne 25. 3. 1999 pa je ugotovilo kršitev, ker je višje sodišče pri spremembi oprostilne